

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010592
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4218010592.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ivana, prísediacich Mgr. Renáty Šulákovej a Ladislava Belokostolského v trestnej veci obžalovaného V. R. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 8.8.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

V. R., nar. X.X.XXXX v K., trvale bytom V. K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od dňa 12.7.2018,

je vinný, že

od presne nezisteného času, najmenej od začiatku mesiaca máj roku 2018 do dňa jeho zadržania 12. júla 2018 v K. na S. ulici číslo X v jednoizbovom byte číslo XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojím otcom V. R., narodeným XX. decembra XXXX, neberúc ohľadom na jeho vek a zlý zdravotný stav, mu prevažne pod vplyvom omamných látok fyzicky a psychicky ubližoval tým spôsobom, že mu vulgárnym spôsobom nadával, slovne sa mu vyhrážal zabitím a prianím si jeho smrti, bezdôvodne ho sácal do celého tela, rukami sa nad ním zaháňal, kopal ho do oblasti nôh, neskorým príchodom v noci domov ho schválne budil hlasným búchaním a púšťaním televízneho prijímača, pričom uvedené útoky na poškodeného sa postupne stupňovali tým, že sa už opakovali denne, pričom dňa 12. júla 2018 po tom, čo poškodený na žiadosť obžalovaného odmietol zavolať jeho nadriadenému, vyhrážal sa mu zabitím, následne na to hodil do neho jablko, ktorým ho zasiahol do oblasti hrudníka v blízkosti, kde má voperovaný kardiostimulátor, v ten istý deň, obžalovaný vychádzajúc z kúpeľne, stiahol si svoje nohavice, obnažil svoj pohlavný úd a žiadal poškodeného o svoje orálne uspokojenie, pričom poškodený správania svojho syna psychicky nevedel ďalej znášať a mal obavu o svoj vlastný život, pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Komárno spisová značka 11T/20/2015 z 5. marca 2015 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v znení platnom do 31.12.2015 s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona prepustený právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava spisovej značky 1Pp/160/2017 z 31. januára 2018,

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a bezdôvodným odopieraním spánku a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prejednal trestnú vec obžalovaného V. R. na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno pod číslom 2 Pv 283/18 zo dňa 23.11.2018. Súd hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného V. R., svedka - poškodeného V. R., svedkyňu V. R., svedkyňu R. A., prečítal a oboznámil obsah ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný V. R. spáchanie skutku, tak ako je uvedené v obžalobe, v podstate poprel a cíti sa byť nevinný zo spáchania skutku. Uviedol, že čo sa týka veci samej, to sa nestalo a v podstate s otcom ani nebýval. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody (ktorý mu bol uložený za týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a to svojho otca V. R. a z ktorého bol podmienene prepustený) žili spolu normálne, pričom obžalovaný žil u priateľky a keď bol u otca ani sa nevidali, pretože bol v tom čase v nemocnici. Prítomné boli aj občasné hádky a to najmä kvôli peniazom. Obžalovaný udáva, že otec bol nervózny, pretože chcel od obžalovaného peniaze, ktoré nakoniec aj dostal. Aj keď u otca nebýval, zvykol sa tak dvakrát do týždňa u neho zastaviť, osprchovať a najesť a preto mu prispieval na chod domácnosti. Viedol riadny život, chodil do práce, k probačnému úradníkovi a aj k psychiatrovi a otca nikdy fyzicky nenapadol, keby tak urobil a spáchal nejaký trestný čin, bol by na úteku. Niekedy po návrate z práce si zvykol dať marihuanu, alkohol len málo, asi raz do týždňa a vtedy sa už s otcom nestretol, lebo keď prišiel z krčmy otec spal. K psychiatrovi chodil pravidelne raz do mesiaca a bral predpísané lieky, občas však zabudol alebo si ich nedal keď išiel do práce. S otcom žil normálne, ako pred výkonom trestu odňatia slobody za predchádzajúce odsúdenie, nič mu nevyčítal, hoci aj keď v tom prípade zobral dohodu o vine a treste, ani vtedy sa nič nestalo, len drobné hádky kvôli peniazom a celé obvinenie bolo vymyslené. Obžalovaný si bol vedomý zdravotného stavu svojho otca, vedel, že celý život chodí k lekárovi, bral veľa tabletiiek, má problémy s tlakom, krvou a srdcom.

Svedok - poškodený V. R. uviedol, že po návrate syna z výkonu trestu odňatia slobody bolo ich spolužitie spočiatku dobré, vydržalo to asi dva mesiace, potom si našiel kamarátov a začal blbnúť. Poškodený nemohol doma pomaly nič povedať a ak sa odvážil, obžalovaný zareagoval ostrými slovami napríklad „drž hubu starý, lebo ti jednu vrazím“ a podobne. Po návrate z výkonu trestu ho nechal bývať u seba a býval tam stále, okrem istého času, kedy mal priateľku, čo mohlo byť dva- tri dni, možno aj týždeň a potom sa vrátil. Incidenty medzi nimi prebiehali tak, že ho zvykol buchnúť, kopnúť keď išiel okolo neho, hádzal po ňom veci, raz ho jablkom trafil do oblasti kde má kardiostimulátor, slovne na neho útočil slovami, že je „z kurvy syn“, „debil“, že „mu vrazí“, „kopne ho do ksichtu“, „nech zдохne“ a podobne. To bolo prevažne vtedy, keď bol pod vplyvom drog alebo alkoholu, čo bolo aj každý druhý deň. Útočil vtedy, keď nerobil, čo obžalovaný od neho chcel, ako v poslednom prípade, keď od neho žiadal, aby telefonicky kontaktoval jeho šéfa a vypýtal si od neho peniaze. Predtým, to bolo prevažne slovné, občas ho kopol alebo buchol, posledný deň, keď bol zadržaný sa stalo to, že vytiahol úd z nohavíc, mával ním povedal, niečo také, aby „mu ho vylízal“. Obžalovaný bol zdrogovaný a svedok pochybuje, že vedel, čo robí. Svedok udáva, že obžalovaný zvykol chodiť v noci domov, niekedy o jednej, niekedy o tretej, robil bordel, púšťal na hlas televízor, hoci ho ani nepozeral, dôsledkom čoho svedok nemohol spať, čo zhoršovalo jeho zdravotný stav. Na žiadosť, aby televízor vypol a nerobil hluk, dostal odpoveď, aby držal hubu. Poškodený sa obžalovaného bál, nevedel situáciu ďalej vydržať, jeho zdravotný stav bol zlý a preto sa rozhodol podať trestné oznámenie.

Svedkyňa V. R., sestra obžalovaného a dcéra poškodeného uvádza, že jej brat s otcom bývali spolu ale nevie ako spolu žili, lebo býva inde. S otcom - poškodeným bola v telefonickom kontakte, z ktorého sa dozvedela, že brat- obžalovaný sa odsťahoval k priateľke, nevie kedy to bolo ale bol tam asi mesiac alebo mesiac a pol. Otec sa na brata zvykol sťažovať, že ho týra a kričí na neho, že mu hodil jablko tam kde má kardiostimulátor, že riadne pracuje ale nedáva mu peniaze na domácnosť, pričom brat tvrdil, že otcovi prispieva 50,- Eur mesačne, aj mu vybral tabletky. Brat občas užil marihuanu, možno si niekedy aj vypil, keď išiel na diskotéku, ale nič zlé nerobil. O incidente, ktorý mal predchádzať zadržaniu brata počula inú verziu od brata, tvrdil, že sa pohádal s otcom pre peniaze a inú od otca, ten hovoril, že ho brat napadol. Otca upozorňovala, aby si na brata nevymýšľal, lebo bol práve prepustený z výkonu trestu odňatia slobody pre totožný skutok, ale otec tvrdil, že ho napadol. Svedkyňa nerozumie prečo by to brat robil a udáva, že má zdravotné ťažkosti, pred niekoľkými rokmi mal vážny úraz hlavy po tom, ako ho ťahali autom a liečil sa u psychiatra, aj teraz má od neho predpísané tabletky. Na otázku obžalovaného, či otec klame a vymýšľa si, svedkyňa uviedla, že otec klame kvôli peniazom. Následne jej bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, k čomu uviedla, že je pravdou, že sa jej otec sťažoval na brata, že ho fyzicky napáda už skôr, pred podaním trestného oznámenia. Brat jej ukazoval recept na lieky od psychiatra ale nevie či ich aj bral, asi áno.

Svedkyňa R. A. uviedla, že obžalovaný sa u nej zdržiaval v období asi od mája do júla 2018, v období kedy prerábala dom. Obžalovaný jej pritom pomáhal, vykonával pre ňu stavebné práce, bol u nej skoro každý deň ale nebýval tam, ani neprespával. Spočiatku chodil iba popoludní, keď sa vrátila z práce, neskôr keď sa pripojili aj iní stavební robotníci, ktorí mali kľúče, začal chodiť od rána. Pracovať zvykol rôzne, väčšinou do 17.00 hod., ale niekedy aj do 22.00 hod. Počas tohto obdobia u nej prespal iba asi dvakrát. Obžalovaný pracoval zo začiatku veľa a poctivo, neskôr už menej. Spočiatku išlo všetko bez problémov, bol kľudný, neskôr začal byť nervóznejší, čo spozorovali aj ostatní robotníci a prekážalo im to. Približne dva týždne pred tým ako bol vzatý do väzby ho prestala volať, lebo medzi robotníkmi vyvolával stres, zabúdal. Spomínal, že mal brať nejaké lieky ale či ich bral a chodil k psychiatrovi nevie. Sama ho k liečbe povzbudila. Spolužitie s otcom veľmi nespomínal. Bývali spolu na druhom sídlisku, ale doma bol nerád, spolužitie s otcom mu nevyhovovalo, radšej by býval sám.

Znalkyňa z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie MUDr. F. B. vo svojom znaleckom posudku uviedla, že obžalovaný v čase spáchania skutku ako aj v súčasnosti trpí duševnou poruchou a to polytoxikomániou a poruchou organicky zmenenej osobnosti, premorbídne abnormne štruktúrovanou, čo spočíva v tom, že títo jedinci vyhľadávajú vplyv návykových látok na svoj organizmus. V prípade obžalovaného je dôležitá skutočnosť, že v roku 2011 utrpel ťažký úraz hlavy, kedy mal chirurgicky riešený (craniotomiou) subdurálny hematóm. Po úraze pokračoval v rehabilitácii, posledná kontrola u neurológa bola v októbri 2011, kedy boli prítomné prekonané postraumatické zmeny mozgu, terapiu predpísanú nemal a kontrolu v roku 2012 pravdepodobne neabsolvoval. Obžalovaný v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť. V súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania a bol schopný vypovedať pre orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, ako aj správne vnímať a reprodukovať okolnosti prípadu. Samotná polytoxikománia nemá vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť obžalovaného v čase spáchania skutku, ale pokiaľ obžalovaný použil návykovú látku /tvrdenie poškodeného, čo obžalovaný neguje/ toto pri poúrazovom mozgu malo taký vplyv, že ovládacie schopnosti obžalovaného boli čiastočne znížené, vedel svoje konanie ovládať len čiastočne. Bez vplyvu návykovej látky agresivitu u obžalovaného nepredpokladá. Znalkyňa uvádza, že nakoľko obžalovaný negatívne vplyva na poúrazovo zmenený mozog návykovými látkami, existuje potencionálne riziko, že môže byť bez liečby na slobode z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Poúrazovo zmenený mozog citlivejšie reaguje na návykové látky, môže zareagovať atypicky, má zníženú toleranciu na návykové látky a preto existuje riziko pre jeho okolie ako aj pre neho samého. Napriek diagnostikovanej polytoxikománii znalkyňa liečbu zmiešanej závislosti nedoporučuje, nespĺnila by efekt žiadnou formou, nakoľko obžalovaný nemá o liečbu záujem, nemá potrebu abstinencie, taktiež jeho osobnostné vybavenie prognosticky negatívne vplyva na pozitívny efekt liečby. Vzhľadom na prítomné organické zmeny mozgu je účelnejšie pokračovať v nariadenej ambulantnej psychiatrickej liečbe.

Znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých Mgr. K. V., vo svojom znaleckom posudku na obžalovaného V. R., uviedla, disponuje disharmonicky štruktúrovanou, zúženou, nezrelou, emočne plochou osobnosťou s výrazne oslabenou odolnosťou voči záťaži, v emočnom prežívaní s prítomnou úzkosťou, neistotou a silnou intrapsychickou tenziou, ktoré vedú k prejavom

silnej racionálnej kontroly svojho správania, aj s možnými obsedantnými resp. kompulzívnymi prejavmi alebo k únikovým reakciám - užitíu psychotropných látok s cieľom navodiť uvoľnenie, úľavu, odsunutie problémov. V konfliktných a záťažových situáciách je zvýraznená subjektivita, tendencia k afektívne podmieneným reakciám, aj s prejavmi agresivity, možnosť teatrálnych prejavov v správaní. Agresivita nie je dominantnou črtou osobnosti. Hoci je socializácia a adaptácia obžalovaného znížená, osobnostná štruktúra je terapeuticky ovplyvniteľná a pri dostatočne silnej motivácii a vhodnej terapii je možnosť, že by obžalovaný dokázal svoje správanie primerane regulovať, pričom je nutné diagnostikovať či a ako úraz hlavy a zranenia, ktoré utrpel, mohli mať vplyv na celkovú činnosť nervovej sústavy, na jeho správanie a vôľovo - regulačné mechanizmy ako aj afektivitu a určiť liečbu. Organické poškodenia centrálnej nervovej sústavy môžu negatívne vplyvať na vôľovo - regulačné mechanizmy správania ako aj afektivitu, spôsobovať zárazy myslenia, ťažkosti pri vytváraní automatizmov, nacvičených úkonov, striktného dodržiavania noriem a pravidiel v správaní. Z psychologického hľadiska je trestná činnosť obžalovaného menej závažná, avšak pri požití omamných a psychotropných látok sa môže nátlakové, násilné a antisociálne správanie stupňovať, v prípade nestabilného sociálneho prostredia a nedodržiavania liečby (psychiatrickej, psychoterapeutickej a neurologickej) môže nasledovať recidíva. Obžalovaný vo svojich výpovediach svoje nevhodné správanie popieral, avšak v listoch otcovi toto ľutoval, takže motivácia k zmene správania je neurčitá.

Znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých Mgr. K. V., vo svojom znaleckom posudku na poškodeného V. R., uviedla, že poškodený disponuje disharmonicky, neuroticky, štruktúrovanou osobnosťou so zvýšenou senzitivitou a subjektivitou v prežívaní. V dôsledku správania obžalovaného u neho nevznikol syndróm týranej osoby, nie sú u neho prítomné znaky posttraumatickej stresovej poruchy, ani znaky naučenej bezmocnosti- vyhľadal pomoc a konal tak, aby dosiahol stav kludu a bezpečia, zo znakov sebadeštruktúrneho správania je prítomné depresívne ladenie, ktoré vzniklo však v dôsledku zmiešanej etiológie - polymorfných somatických ťažkostí, zvýraznenou sociálnou izoláciou a opakovaným vystupňovaným konfliktom so synom- obžalovaným. K vážnemu ohrozeniu jeho duševného zdravia nedošlo. Správanie obžalovaného mu zhoršovalo celkovú kvalitu života, znemožňovalo mu primeraný oddych, sťažovalo mu možnosť fyzickej regenerácie, zhoršovalo kvalitu spánku, stupňovalo jeho napätie, situačne vyvolávalo strach a anticipačnú úzkosť, vplývalo na prehĺbenie depresívneho ladenia. U poškodeného sú prítomné znaky prežívania únavy až vyčerpania, výrazne oslabenej odolnosti voči záťaži - psychickej aj fyzickej, snahu vyhýbať sa konfliktom a problémom. V konfliktných situáciách mohol reagovať emotívnejšie, impulzívnejšie, s menším racionálnym náhľadom. Všeobecná vierohodnosť jeho výpovedí je dostačujúca.

Čítané boli dôkazy, najmä rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 05.03.2015, sp. zn. 11T/20/2015-207, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona na totožnom poškodenom V. R., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 4 roky 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený s uložením probačného dohľadu uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 31.01.2018 sp. zn. 1Pp 160/2017, s určenou skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov a dĺžkou probačného dohľadu v trvaní 3 roky a uložením príkazu podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu a ochrannému psychiatrickému liečeniu ambulatnou formou. Výkon tohto ochranného liečenia bol aj nariadený a obžalovaný ho ešte doposiaľ nevykonal, ani sa nezúčastnil výkonu probačného dohľadu v súvislosti s povinnosťami uloženými mu v rámci podmiennečného prepustenia, nakoľko od dňa 12.7.2018 je vo väzbe.

Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný Miroslav Lukúvka, ktorý svojím protiprávnym konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, pretože týral blízku osobu a to svojho otca V. R. a to tak, že mu spôsobil fyzické a psychické utrpenie kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, stresu, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jeho fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jeho bezpečnosť a bezdôvodným odopieraním oddychu alebo spánku, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom takéhoto konania sa dopúšťal približne v čase od mája do júla 2018.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s poškodeným, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou vytrvalosťou, ktorú poškodený vníma ako ťažké príkorie, pričom nie je nevyhnutné, aby sa u poškodeného vyvinul z psychologického hľadiska syndróm týranej osoby. Vina obžalovaného vo vyššie uvedenom rozsahu bola bez pochybností preukázaná dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a to najmä výpoveďou poškodeného V. R., ktorý vzhľadom na svoj otcovský a citový vzťah k obžalovanému nemal motiváciu vykonštruovať krivé obvinenie a ktorú potvrdzovala výpoveď svedkyne R. A., ktorá vyvrátila tvrdenia obžalovaného, že skutku sa nemohol dopustiť z dôvodu, že býval u nej. Z výpovedí bolo jasne preukázané, že nešlo o intímny druh vzťahu, obžalovaný u svedkyne pracoval a denne, až na občasné výnimky, sa vracal do spoločnej domácnosti s otcom. Rovnako vo výpovediach svedkov korešponduje časový úsek, kedy bola na obžalovanou badateľná psychická tenzia a kedy malo dôjsť k stupňovaniu útokov a fyzického a psychického týrania poškodeného. Tieto skutočnosti nepriamo potvrdzuje aj výpoveď svedkyne V. R., ktorá či v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom uviedla, že otec - poškodený sa jej sťažoval na správanie a útoky obžalovaného, čo bolo pred samotnou hádkou o peniaze a podaním trestného oznámenia poškodeným a teda vyvracia prípadnú motiváciu poškodeného riešiť spontánnu hádku o peniaze trestným oznámením, ako to uvádzal obžalovaný. Svedkyňa V. R., je sestra obžalovaného a jej výrok, že otec klamal pre peniaze, súd vyhodnotil ako snaha o zabránenie opätovného odsúdenia obžalovaného. Vinu obžalovaného v týchto súvislostiach nepriamo potvrdzujú aj znalecké posudky ohľadom jeho osoby, ktorých zistenia korešpondujú so spôsobom jeho správania a konania vyššie popísaným, ktoré sa mu kladie za vinu, ako aj znalecký posudok ohľadom osoby poškodeného, ktorý potvrdzuje negatívny vplyv správania obžalovaného na poškodeného, jeho psychický a zdravotný stav. Tu je dôležité poukázať na skutočnosť, že pri časovom úseku a intenzite týrania tak ako bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, znalec po znaleckom skúmaní poškodeného dospel k záverom, že u poškodeného došlo k zhoršeniu celkovej kvality života, znemožňovalo mu primeraný oddych, sťažovalo mu možnosť fyzickej regenerácie, zhoršovalo kvalitu spánku, stupňovalo jeho napätie, situačne vyvolávalo strach a anticipačnú úzkosť, vplývalo na prehĺbenie depresívneho ladenia, čo vzhľadom na jeho vek, emočný vzťah k obžalovanému otec - syn a polymorfné somatické ťažkosti poškodenému spôsobovalo psychické utrpenie a ohrozovalo jeho fyzické zdravie. Zo zadovážených dôkazov tiež vyplýva záver, že sa obžalovaný vyššie popísaného protiprávneho konania dopustil úmyselne a to v úmysle priamom (§ 15 písmeno a) Trestného zákona), keď vedel, že svojím konaním môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, v danom prípade záujem na ochrane blízkych osôb žijúcich v spoločnej domácnosti pred tzv. domácim násilím. Pri ukladaní trestu súd vychádzal z trestnej sadzby ustanovenej v § 208 odsek 3 Trestného zákona z rozpätia trestnej sadzby od 7 rokov do 15 rokov trestu odňatia slobody, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Obžalovaný Miroslav Lukúvka sa v minulosti dvakrát dostal do rozporu s Trestným zákonom, pričom v jednej veci sa neho hľadá akoby odsúdený nebol a v druhej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11T/20/2015 mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 4 roky 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienečne prepustený s uložením probačného dohľadu uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 31.01.2018 sp. zn. 1Pp 160/2017, s určenou skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov a dĺžkou probačného dohľadu v trvaní 3 roky a uložením príkazu podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu a ochrannému psychiatrickému liečeniu ambulantnou formou. Súd na toto odsúdenie neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, vzhľadom na zahrnutie tohto odsúdenia priamo v skutkovej podstate zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Pri určení konkrétnej výmery trestu súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho zdravotný stav, potrebu kombinovanej liečby, jeho pomery, možnosť nápravy, pričom súd má za to, že trest bude poľahčujúci a spôsobilý k dosiahnutiu jeho účelu, keď zabezpečí ochranu spoločnosti a obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Zároveň súd rozhodol, že obžalovaný tento trest vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Ochranné psychiatrické liečenie, ktoré navrhla prokurátorka v obžalobe súd neuložil, nakoľko zo spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/20/2015 je zrejmé, že už rozsudkom zo dňa 5.3.2015 mu bolo právoplatne uložené rovnaké ochranné liečenie. Výkon tohto liečenia bol

aj nariadený a doposiaľ nezaniklo žiadnym zo zákonom predpokladaných spôsobov. Vzhľadom na to by bolo opakované ukladanie takéhoto liečenia u tej istej osoby neúčelné a nadbytočné. Zároveň súd odmietol dôkazný návrh obžalovaného podaný pred vyhlásením rozsudku a to znova vypočuť všetkých svedkov, nakoľko od ich výsluchu nevyšla najavo žiadna taká nová skutočnosť, ktorá by takýto postup odôvodňovala, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní mal možnosť a dostatočný priestor týchto svedkov vypočuť.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.